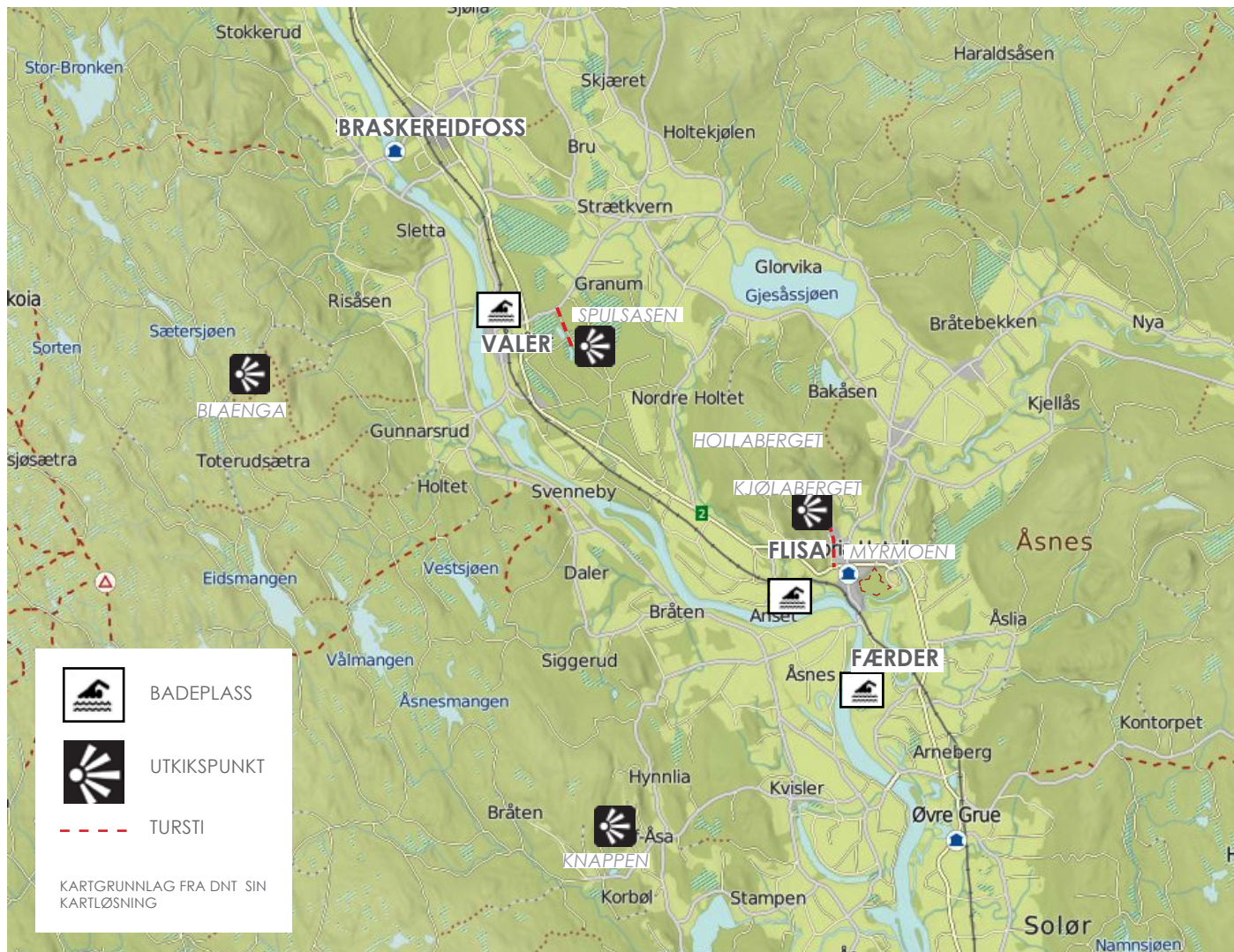

FRILUFTSLIV RUNDT GLOMMA

TUOMRÅDER

Med unntak av Myrmoen, er det ingen friluftsområder i prosjektområdet. Myrmoen ligger rett sørøst for Flisa, og fikk nylig status som statlig sikret friluftsområdet. Det er et populært, godt tilrettelagt område, med universelt utformet turstier og badeplass. Utenfor prosjektområdet finner vi de populære områdene Blåenga, Kjølåberget og Spulåsen, med merkede turstier og rasteplasser. Både Våler kommune og Åsnes kommune har nylig utført kartlegging av verdifulle friluftsområder, etter Miljødirektoratets veileder.

BADEPLASSER OG FISKING

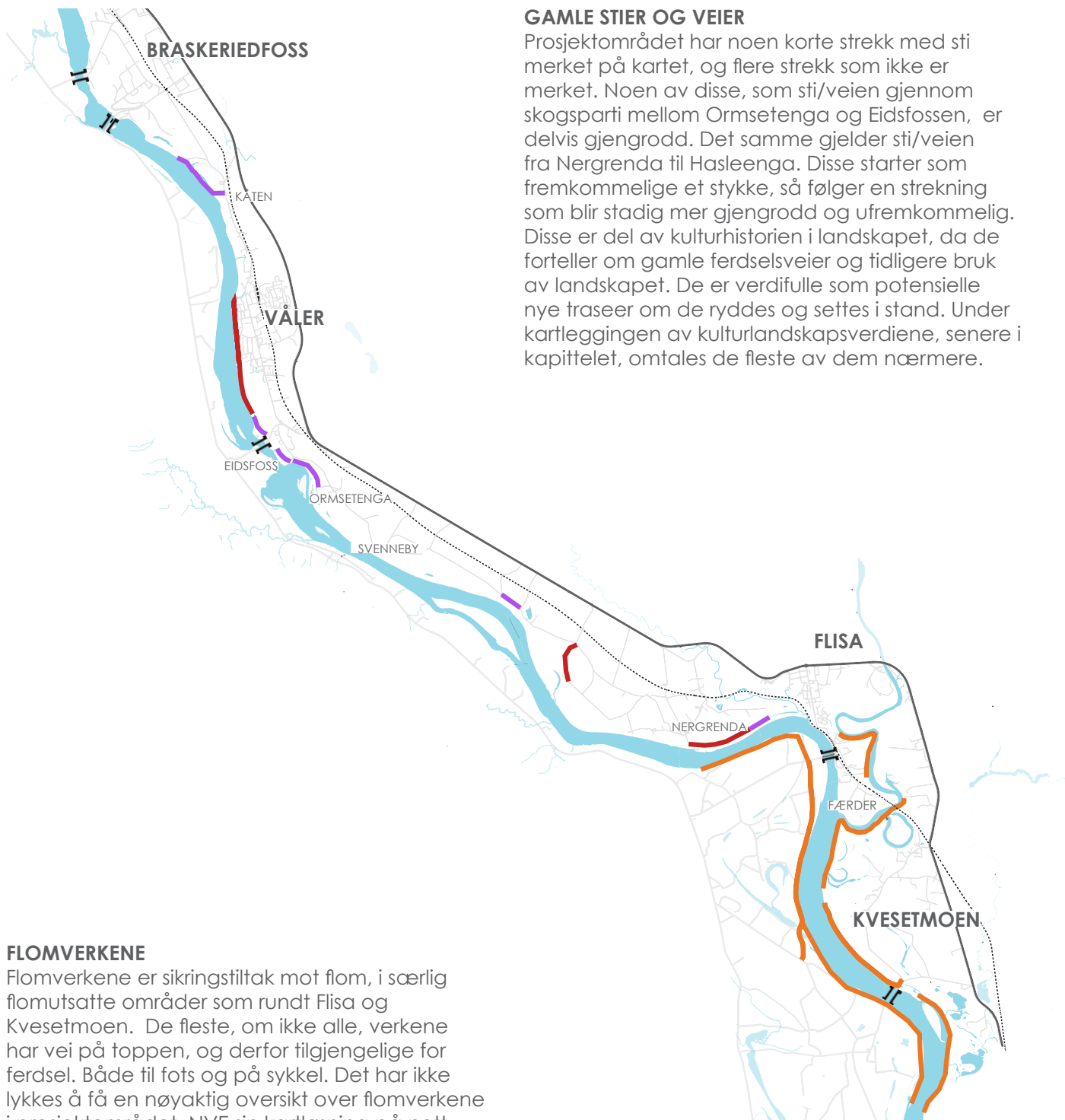
Av badeplasser er Nergrenda i Åsnes, og Rivieraen i Våler de mest populære. Begge er utrustet med toalett og benker og bord. De flotte sandbankene i Glomma, gjør dette til attraktive sandstrender, perfekt for bading. Også Færder blir benyttet som badeplass.

Fisking er en populært frilftsaktivitet i begge kommunene, men det er ingen tilrettelagte plasser for fisking langs Glomma. Det fiskes mye i vannene i Finnskogen, og i sideelvene til Glomma. Langs Glomma fiskes det noe blant annet ved Eidsfossbrua i Våler.

SOLUNGEN 2

Siste halvdel av 1800-tallet opererte dampskipet Solungen mellom Norsfossen i Brandval og Eidsfossen i Våler. Det fraktet både mennesker og varer. De siste årene har lokale frivillige i Kulturforeningen Solungen 2 tatt initiativ til å gjøre Glomma mer tilgjengelig til vanns. Nå går båten Solungen 2 fra Færder i Åsnes, til ulike steder langs elva. En viktig del av virksomheten er å fortelle historien om dampskipet Solungen og aktivitet som foregikk på elva den gang.

STIER OG FLOMVERK

GAMLE STIER OG VEIER

Prosjektområdet har noen korte strekk med sti merket på kartet, og flere strekk som ikke er merket. Noen av disse, som sti/veien gjennom skogsparti mellom Ormsetenga og Eidsfossen, er delvis gjengrodd. Det samme gjelder sti/veien fra Nergrenda til Hasleenga. Disse starter som fremkommelige et stykke, så følger en strekning som blir stadig mer gjengrodd og ufremkommelig. Disse er del av kulturhistorien i landskapet, da de forteller om gamle ferdselsveier og tidligere bruk av landskapet. De er verdifulle som potensielle nye traseer om de ryddes og settes i stand. Under kartleggingen av kulturlandskapsverdiene, senere i kapittelet, omtales de fleste av dem nærmere.

FLOMVERKENE

Flomverkene er sikringstiltak mot flom, i særlig flomutsatte områder som rundt Flisa og Kvesetmoen. De fleste, om ikke alle, verkene har vei på toppen, og derfor tilgjengelige for ferdsel. Både til fots og på sykkel. Det har ikke lyktes å få en nøyaktig oversikt over flomverkene i prosjektområdet. NVE sin kartløsning på nett, Atlas, viser sikringstiltak i prosjektområdet, men skiller ikke mellom de forskjellige typene tiltak (se vedlegg). Registreringen av flomverkene er derfor gjort i kombinasjon av kartstudier og i felt. De mest aktuelle flomverkene er merket av på dette kartet. Deler av strekningene er omtalt under kartleggingen av kulturlandskapsverdiene, senere i kapittelet. Som tydelige elementer i landskapet viser de menneskenes arbeid for å beskytte seg mot vannmassene ved flom. En betydningsfull del av historien i prosjektområdet. Slik er de også en viktig del av kulturhistorien i landskapet.

BRO

JERNBANELINJE

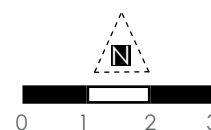
FLOMVERK MED VEI

STI MERKET PÅ KART

DELVIS GJENNGRODD STI/VEI

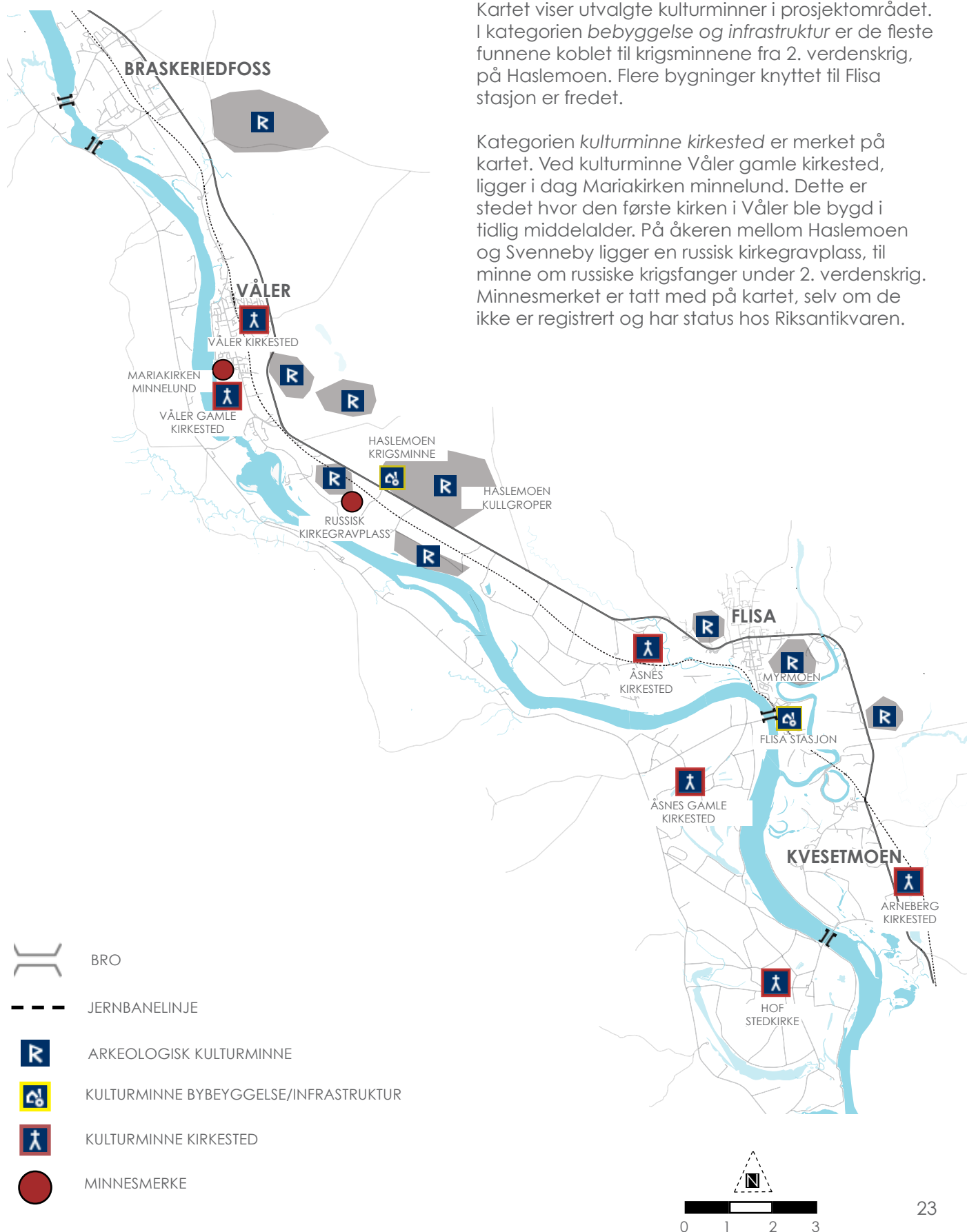

KULTURMINNER OG MINNESMERKER

BEBYGGELSE OG INFRASTRUKTUR, KIRKESTEDER OG MINNESMERKER

Kartet viser utvalgte kulturminner i prosjektområdet. I kategorien *bebyggelse og infrastruktur* er de fleste funnene koblet til krigsminnene fra 2. verdenskrig, på Haslemoen. Flere bygninger knyttet til Flisa stasjon er fredet.

Kategorien *kulturminne kirkested* er merket på kartet. Ved kulturminne Våler gamle kirkested, ligger i dag Mariakirken minnelund. Dette er stedet hvor den første kirken i Våler ble bygd i tidlig middelalder. På åkeren mellom Haslemoen og Svenneby ligger en russisk kirkegravplass, til minne om russiske krigsfanger under 2. verdenskrig. Minnesmerket er tatt med på kartet, selv om de ikke er registrert og har status hos Riksantikvaren.

ARKEOLOGISKE KULTURMINNER

KULLGROPER

I områdene markert med grått felt finnes en rekke *arkeologiske kulturminner*. I Våler kommune finnes en rekke kulturminner fra jernalder, fredet med sikringssoner. Et eksempel er området på Haslemoen, og rundt Svenneby. De aller fleste av disse er kullgroper, rester av kullfremstillingsanlegg, et av de mest vanlige automatisk fredede kulturminner i utmark. Disse ble brukt ved fremstillingen av kull, i forbindelse med jernproduksjon. Formen varierer, men som regel har de flat bunn. Ved ble stablet opp i gropen, dekt med torv, og tent på og prosessert på en måte som gjorde at kullet ble godt pakket. Kullet ble brukt for å fremstille jern fra myrsmalm.

Bare i området rundt Haslemoen ble det gjort nærmere 100 funn av kullgroper. Noen av disse er synlige i landskapet i dag, men de aller fleste er vanskelig å få øye på (Grimbe, 2013).

KULTURMINNER PÅ MYRMOEN

Området på Myrmoen er også rikt på arkeologiske kulturminner. Her finnes i tillegg til kullgroper flere fangstgroper, også det vanlige automatisk fredede kulturminner i utmark. Det er også rester etter tre boplasser. Kulturminnene er innmålt og koordinatbestemt.

I rapporten i forbindelse med Riksantikvarens bevaringsprogram for arkeologiske kulturminner (BARK) trekkes kulturmiljø med kullgroper på Myrmoen frem på prioriteringslista. Ingen andre arkeologiske kulturminner i prosjektområdet er på listen. BARK-prosjektet er en satsning på skjøtsel, sikring og tilrettelegging for arkeologiske kulturminner. (*Arkeologiske kulturminner som ønskes tilrettelagt i Hedmark fylke*, 2012). I den forbindelse har Åsnes kommune har igangsatt arbeid med å tilrettelegge 2-3 kulturminner, blant annet kullgrop, i tilknytning til den universelt utformede turveien på Myrmoen. Skilting og informasjon er aktuelle tiltak.

Kullfremstillingsanlegg fra nyere tid, fotografert før opptenning. (Foto hentet fra Rapport från arkeologisk registrering i forbindelse med nyodling på Haslemoen, Våler kommune. Hedmark Fylkeskommune. 2013)

Kullgrop lokalisert på Myrmoen. (Foto hentet fra rapporten Arkeologiske kulturminner som ønskes tilrettelagt i Hedmark fylke. Prioriteringsliste. Hedmark fylkeskommune. 2012)

Eksempel på tilretteleggelig arkeologiske kulturminner. En rekonstruert fangstgrop er en del av natur- og kulturstien ved Langodden, Alvdal. (Foto hentet fra www.alvdal.kommune.no/file=18214)

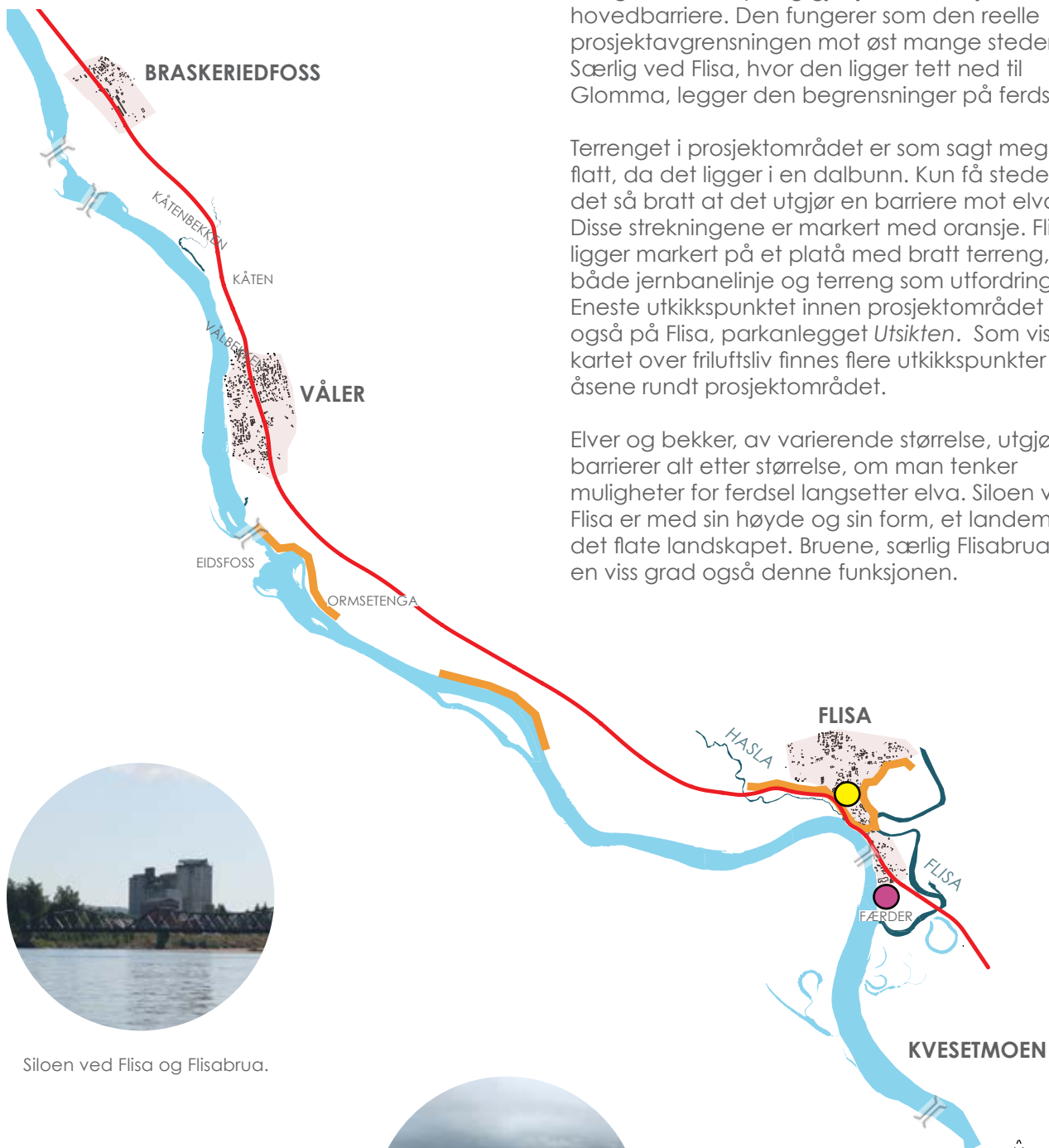
BARRIERER, UTKIKKSPUNKT OG LANDEMERKER

ULIKE BARRIERER

Kartet viser meget stilisert hovedbarrierene for ferdsel langs Glomma, i prosjektområdet. Vegetasjon er ikke inkludert i dette kartet. Få muligheter for kryssing gjør jernbanelinjen til en hovedbarriere. Den fungerer som den reelle prosjektavgrænsningen mot øst mange steder. Særlig ved Flisa, hvor den ligger tett ned til Glomma, legger den begrensninger på ferdsel.

Terrenget i prosjektområdet er som sagt meget flatt, da det ligger i en dalbunn. Kun få steder er det så bratt at det utgjør en barriere mot elva. Disse strekningene er markert med oransje. Flisa ligger markert på et platå med bratt terreng, med både jernbanelinje og terreng som utfordring. Eneste utkikkspunktet innen prosjektområdet ligger også på Flisa, parkanlegget *Utsikten*. Som vist på kartet over friluftsliv finnes flere utkikkspunkter på åsene rundt prosjektområdet.

Elver og bekker, av varierende størrelse, utgjør barrierer alt etter størrelse, om man tenker muligheter for ferdsel langs elva. Siloen ved Flisa er med sin høyde og sin form, et landemerke i det flate landskapet. Bruene, særlig Flisabrua, har til en viss grad også denne funksjonen.

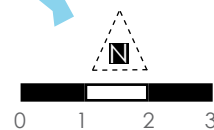

Siloen ved Flisa og Flisabrua.

Jernbanelinjen i landskapet.

- BRO
- TERRENG
- JERNBANELINJE
- ELV/BEKK
- UTKIKKSPUNKT
- LANDEMERKE

OPPLEVELSESKVALITETER OG ROMDANNELSER

OPPLEVELSESKVALITETER

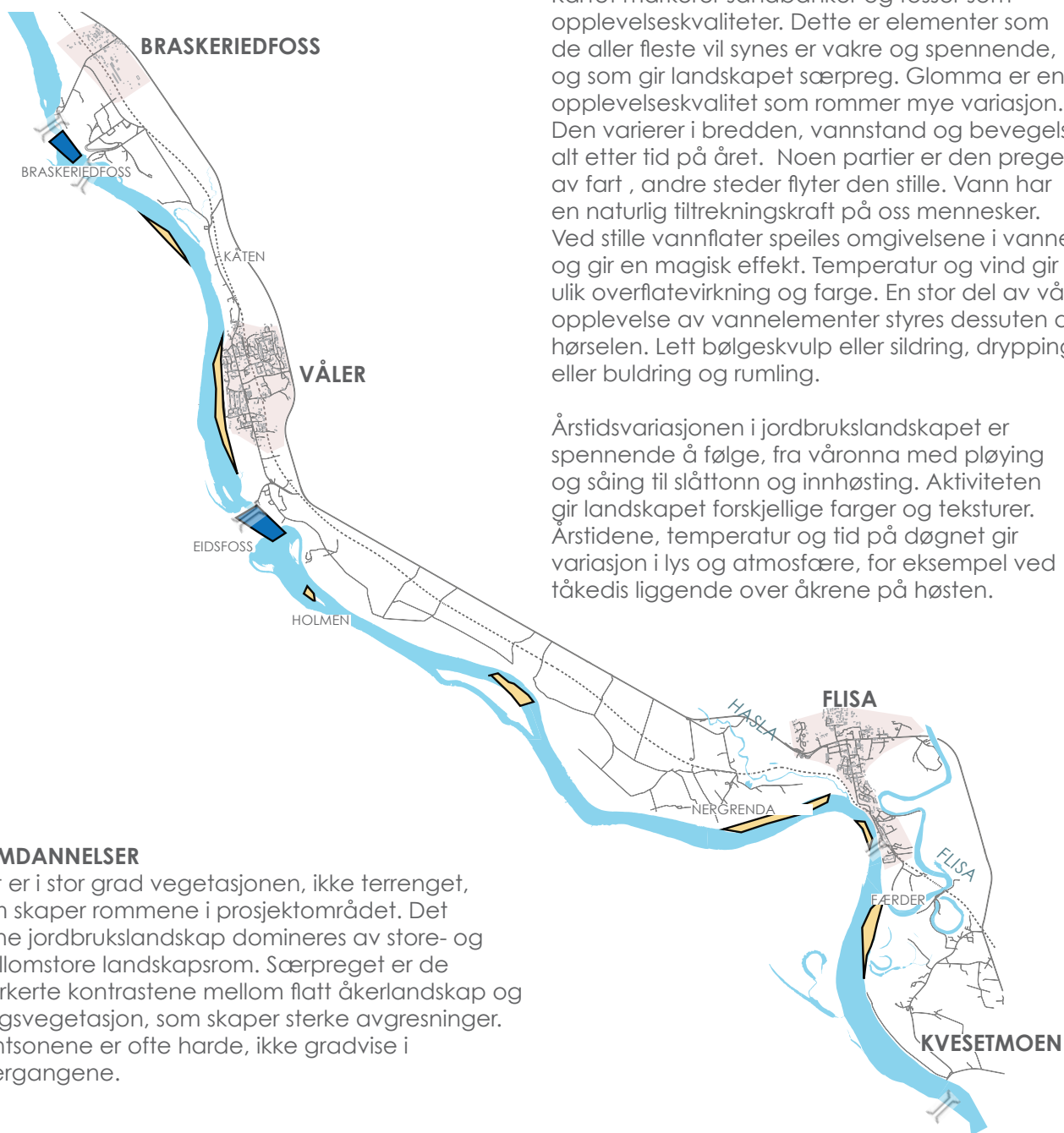
Det refereres her til de elementer og trekk ved landskapet som er særlig verdifullt ut i fra et landskapsopplevelsesperspektiv, særlig aktuelt ved planlegging for turveier. Kulturlandskapsverdiene omtales i egen del, senere i kapittelet.

Kartet markerer sandbanker og fosser som opplevelseskvaliteter. Dette er elementer som de aller fleste vil synes er vakre og spennende, og som gir landskapet særpreg. Glomma er en opplevelseskvalitet som rommer mye variasjon. Den varierer i bredden, vannstand og bevegelse alt etter tid på året. Noen partier er den preges av fart, andre steder flyter den stille. Vann har en naturlig tiltrekningskraft på oss mennesker. Ved stille vannflater speiles omgivelsene i vannet og gir en magisk effekt. Temperatur og vind gir ulik overflatevirkning og farge. En stor del av vår opplevelse av vannelementer styres dessuten av hørselen. Lett bølgeskulp eller sildring, drypping eller buldring og rumling.

Årstidsvariasjonen i jordbrukslandskapet er spennende å følge, fra våronna med pløying og såing til slåttonn og innhøsting. Aktiviteten gir landskapet forskjellige farger og teksturer. Årstidene, temperatur og tid på døgnet gir variasjon i lys og atmosfære, for eksempel ved tåkedis liggende over åkrene på høsten.

ROMDANNELSER

Det er i stor grad vegetasjonen, ikke terrenget, som skaper rommene i prosjektområdet. Det åpne jordbrukslandskap domineres av store- og mellomstore landskapsrom. Særpreget er de markerte kontrastene mellom flatt åkerlandskap og skogsvegetasjon, som skaper sterke avgresninger. Kantsonene er ofte harde, ikke gradvise i overgangene.

BRO

SANDBANKER

FOSS

OPPLEVELSESKVALITETER OG ROMDANNELSER

Vegetasjonen skaper skarpe overganger mellom landskapsrommene

Store, åpne landskapsrom

Tekstur i sandbankene

Glomma en rolig sommerdag . Stille vannflater og refleksjon av omgivelsene

Bevegelse i elva, ved Eidsfossen

Sandbankene langs Glomma. Gir særpreg og flotte bademuligheter

Tåkedisen henger over jordene en morgen i oktober.

Åker badet i varmt ettermiddagslys i august

Kornåker uker før innhøsting, landskapet domineres av gule fargetoner.

3.2

KULTURLANDSKAPET OG KULTURLANDSKAPSVERDIENE LANGS GLOMMA

KULTURLANDSKAPET LANGS GLOMMA

HVILKEN MENNESKELIG VIRKSOMHET HAR FORMET LANDSKAPET?

Som tidligere nevnt er det først og fremst dyrkningslandskapet vi mener når begrepet kulturlandskap benyttes i denne rapporten. Det vil si gårdslandskap med innmark, som består av dyrka mark i tillegg til bebyggelse, hager og tun. Dette betyr ikke at det er kun virksomheten i *jordbruket* som har formet landskapet.

Kulturlandskapet langs Glomma har ikke alltid sett ut slik det gjør i dag. Et landskap er i konstant forandring og utvikler seg stadig. I hvor stor grad den historiske utviklingen i bosetning og arealbruk vil i være synlig i landskapet i dag vil variere.

I Våler og Åsnes har særlig *jordbruk, skogbruk og arbeidet med og imot vannet*, formet landskapet. Disse virksomhetene har satt sitt preg på landskapet på ulike nivå. Fra elementer til overordnede strukturer. De neste sidene presenterer i store trekk hvordan de tre virksomhetene har formet landskapet vi ser i dag, og hvordan det er synlig.

Det er viktig å påpeke at det ikke er en gjennomgang av kulturlandskapsverdier. Den følger senere i kapittelet.

SKOGBRUK

SKOGBRUK

Ved overgangen til det 20. århundre var det skogbruket som var den viktigste næringen i Våler og Åsnes. Da hadde den vært den dominerende økonomiske virksomheten i et par århundrer allerede. I dag er skogbruket fortsatt viktig. I landskapet langs Glomma gir dette seg utslag i plantede skogfelt, særlig strekningen mellom Svenneby og Øyset. Her finner man en lite variert furuskog med trær av tilnærmet lik høyde og omkrets.

Et direkte produkt av skogbruket er de mange skogsbilveiene som har blitt bygget. Disse øker folks tilgang til landskapet. Byggingen av Solørbanen på begynnelsen av 1900-tallet var direkte knyttet opp til skogbruket og tømmertransport. Den påvirket den tettstedsstrukturen vi ser i dag. Jernbanelinjen ligger som et dominerende visuelt element. Den fungerer som fysisk barriere og setter slik kraftige restriksjoner på ferdselen i landskapet.

Skogsfelt med trær i lik høyde og omkrets

SKOGBILVEIER

Gir tilgang til landskapet

tømmertransport

JERNBANEN

Påvirket tettstedsstruktur

Jernbanespor ligger tydelig i landskapet
Påvirker ferdsel: begrenser

JORDBRUK

Bureisinga som foregikk i Våler og Åsnes fra overgangen rundt det 20. århundre, var et tiltak for å bremse utvandringen til USA. Relativt små jordstykker ble solgt billig, og resulterte i nydyrking og mange små gårder. Denne nøkternhet preger fortsatt landskapet i området, ved gårdsbebyggelse som kjennetegnes ved små, lite prangende bygninger, og mangelen på de virkelig store praktgårdene. Nydyrkingen i etterkrigstiden ga jordbruket et mer ensidig preg, med økende andel areal brukt til enten korn- eller potetproduksjon. Dette er produksjon som krever stort areal. Der gårdene tidligere ofte var en kombinasjon av dyrking og dyrehold, forsvinner nå dyrene nesten helt. Mekaniseringen og introduksjonen av kunstgjødsel i jordbruket øker produksjonen og arealet brukt til jordbruk.

I dag preges jordbruket av mye forpakting av jord, og et av landets høyeste areal pr enkeltbruk. Dette gir et landskap som domineres av store, åpne jordbruksflater, hovedsakelig med kornproduksjon. I det flate landskapet er det vegetasjonen som skaper rommene ikke terrenget. Det særpreges av tydelige, skarpe overganger mellom jordbruksareal og barskog, som gir klare avgrensninger. De store landskapsrommene brytes opp av belter av vegetasjon, langs eiendomsgrenser og bekker, som oftest løvtrær. Fraværet av husdyr, og et ensidig jordbruk har gitt en gjengroing av landskapet. Der beite før holdt landskapet åpent, preges det i dag av det gror igjen. Dette er særlig tydelig i langs Glomma.

JORDBRUK

Store åpne, flater der vegetasjonen skaper rommene

ÅPENT

Tydelige, skarpe overganger mellom jordbruksareal og skogsareal

Nøkternhet

SMÅ GÅRDER

Mekanisering og kunstgjødsel

KORN

Potet og kornproduksjon krever stor areal

Færre og færre husdyr, økt gjengroing av landskapet

Belter av løvvegetasjon langs eiendomsgrenser og bekker bryter opp landskapet

I dag: stort areal pr enkeltbruk og mye forpakting av jord

ARBEIDET **MOT** VANNET

Sikringstiltak

Flomverk, godt synlige linjer i landskapet.

Stensetting langs deler av elva

Kryssing av elva

Eidsbrua

Flisabrua

ARBEIDET MED, OG I MOT VANNET

Glomma har i stor grad formet landskapet i prosjektområdet. Dette er naturkrefter, ikke menneskelig virksomhet. Det som derimot også har vært med på forme, er det arbeidet menneskene har gjort, både *med* vannet, og *mot* vannet. Fra gammelt av hadde elva en viktig rolle for transport. Dampskipet Solungen fraktet passasjerer mellom Eidsfossen og Brandval siste del av 1800-tallet. Enda viktigere var transport av tømmeret nedover elva. Dette er det lite spor igjen fra i dagens landskap. Arbeidet *med* vannet *i dag* er kanskje best synlig ved anlegget Braskeriedfoss kraftverk.

Arbeidet *mot* vannet har vært nødvendig. Først for å krysse elva, ved broer. Av sikringstiltak mot flom er nok flomverkene som strekker seg langs Glomma, og deler av Flisaelva, i Åsnes, de mest synlige. Stensettingen langs deler av elva sees best fra vannet.

ARBEIDET **MED** VANNET

Transport

Tømmerfløting

Braskeriedfoss kraftverk

ULIKE KULTURLANDSKAPSVERDIER

Her presenteres noen av kulturlandskapsverdiene man kan finne i kulturlandskapet langs Glomma. Inndelingen er ikke ment å være låste kategorier, men fungerer som en måte å løst systematisere kartleggingen på. De er sterkt knyttet opp til visuell og estetisk verdi. Nærhet til Glomma, er en verdi selv om den ikke presenteres her. Både fysisk nærhet ved god tilgang, eller at det er god sikt til elva.

GAMMEL VEI ELLER STI

Gamle veier og stier, fortsatt synlige eller spor som forteller om tidligere ferdsel. Stier med med sin slyngende linjeføring er ofte vakre visuelle elementer.

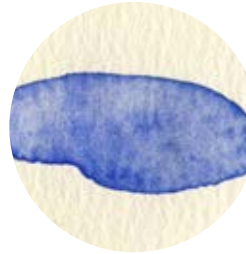
FLOMVERK MED VEI

Sikringstiltakene mot flom hever seg opp av det ellers helt flate landskapet, og ligger som vakre linjer i landskapet. Med veier for ferdsel er de allerede tilgjengelige mange steder.

SOLITÆRTRE

Vakre solitærtrær, enten det er tuntre, eller trær som står i midt i åkeren, har høy visuell verdi. De gir jordbrukslandskapet variasjon og kan funksjon som visuelle orienteringspunkter.

TJERN/DAM

Har ofte høy esteisk verdi, og skaper en atmosfære helt annerledes enn det de store vannmassene i elva gir.

VEGETASJONGRUPPE

Skjøttet vegetasjon som allér, klynge eller rader med trær. Enten i forbindelse med gårdbebyggelse eller i jordbrukslandskapet.

BYGNINGSMILJØ

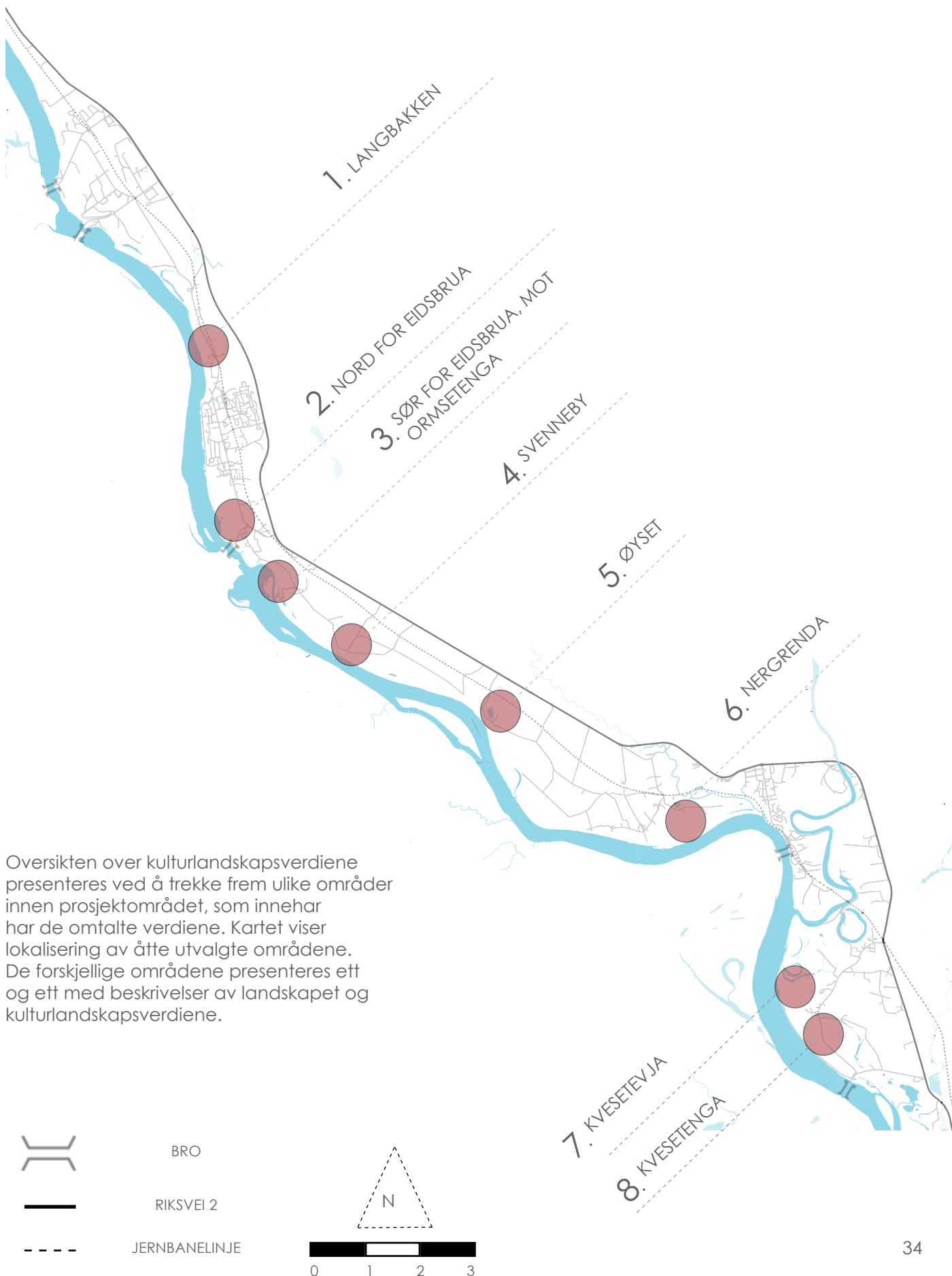
Vakre gårdbygninger av forskjellig type, som våningshus, låve eller stabbur. Ofte er helheten av bygningene og plasseringen i landskapet med på å gi det verdien, derfor omtales det her som bygningsmiljø.

LANDSKAPSRUM MED JORDBRUK

Dimensjoner, variasjon, linjene i landskapet, avgrensingene til rommet, vegetasjonen rundt. Landskapsrom som oppleves som helhetlige.

KULTURLANDSKAPSVERDIER

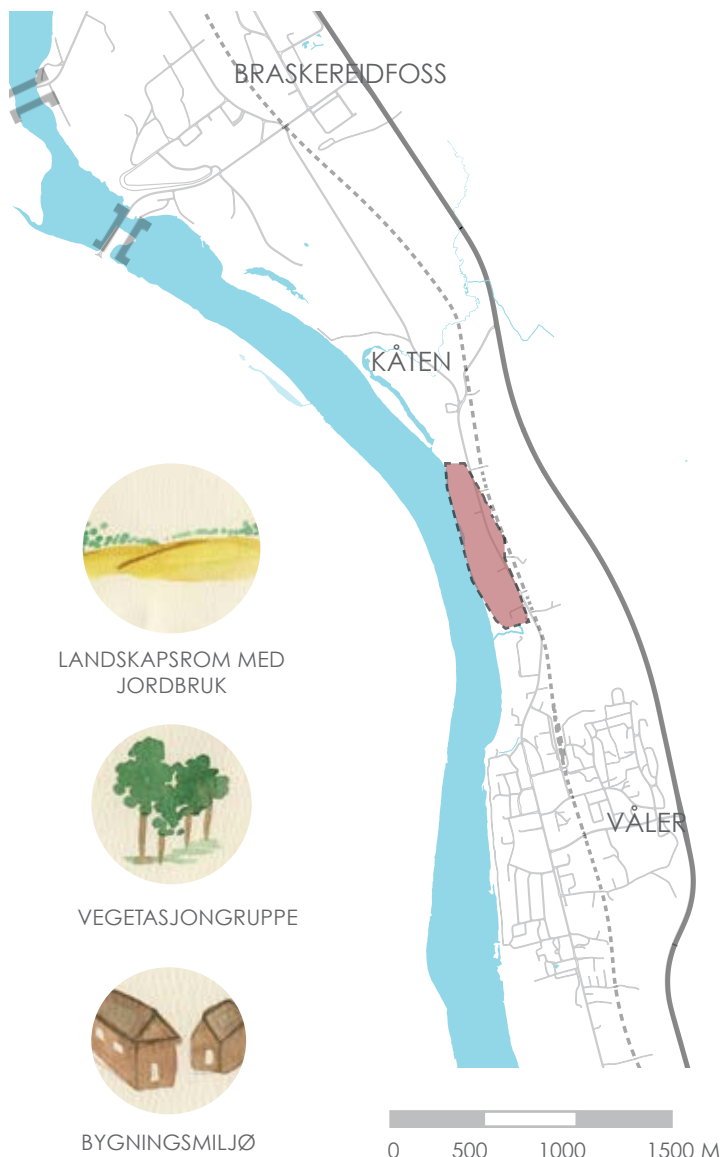
1. LANGBAKKEN

Området strekker seg fra ovenfor gården Langbakken ned til Kroken, der det avgrenses av vegetasjon og bekk i nedsenket terreng. I øst grenser det mot vei 508, med et svakt skrånende terreng opp mot veien.

Det er et middels stort, langstrakt og åpent landskapsrom i umiddelbar nærhet til elva. Øverst i området buer Glomma seg vakkert og mye av vegetasjonen er ryddet, så kontakten med vannet er god flere steder. Langs elva finnes flere vakre furutrær, som skaper fin variasjon blant løvtrærne som oftest dominerer langt vannkanten.

Midt i åkerlandskapet ligger de vakre bygningene på Langbakken, svakt hevet over resten av terrenget og omkranset av flotte bjørketrær. Dette gir landskapsrommet en fin variasjon.

Området fremstår som et helhetlig og vakkert landskapsrom, i en noe mindre skala enn det som kjennetegner jordbruksarealene i resten av prosjektområdet

Middels stort landskapsrom med god kontakt med elva

Vakkert bygningsmiljø svakt hevet over resten av terrenget

2. NORD FOR EIDSBRUA

Det relativt lille området rett ovenfor for brua og vei 210, er gjerdet inne og avgrenses i nord av bekk og øst av jordbruksareal. Området fremstår som vakkert og skiller seg ut ved at det beites av hest på sommeren. Inne blandt trærne, hovedsaklig furu og bjørk, men også innslag av andre fine løvtrær helt nede ved elva, er vegetasjonen i bunn- og busksjiktet holdt nede. En forsiktig sti slynger seg vakkert gjennom det lille området, som også inneholder et lite tjern, og flere store flotte furutrær. Det fremstår som en egen liten verden, med en helt annen stemning en landskapet rundt.

Enkelte steder er det ryddet vegetasjon, hvor sikten til elva er god. Helt nede ved vannet går en egen avstikker av stien, hvor fine overhengende løvtrær skaper egne små rom og fin atmosfære.

GAMMEL VEI ELLER STI

VEGETASJONGRUPPE

TJERN

0 500 1000 1500 M

Plassert mellom Glomma i vest og åkerlandskap i øst. Foto tatt mot sør.

Flotte løvtrær helt nede ved vannet

Vakkert tjern

Sti smed vakker linjeføring

3. SØR FOR EIDSBRUA, MOT ORMSETENGA

På sletta rett nord for Ormsetenga kan man ved inngangen til skogen finne spor av en gammel vei. Den første delen av veien er godt synlig og gangbar der den går gjennom bjørkeskog, men etter ca 100-150 m blir den stadig mer gjengrodd. Her går skogen over i blandingsskog, dominert av furu. Spor etter veien er så vidt synlig helt frem til pumpehuset nedenfor Eidsfossen. Men her er den ikke lenger gangbar.

Da dampskipet Solungen gikk mellom Brandval og Eidsfossen på siste halvdel av 1800-tallet, lå fejeleie ved denne sletta. Veien har sannsynligvis vært brukt i forbindelse med ferja. Det skal visstnok finnes spor etter det gamle ferjeleiet, men det er ikke lett synlig.

Veien er tatt med i kartleggingen av kulturlandskapsverider da den har visuell verdi og fordi den som gammel ferdselsvei forteller om tidligere bruk av området ved elva

Spor etter gammel vei gjennom bjørkeskog

GAMMEL VEI ELLER STI

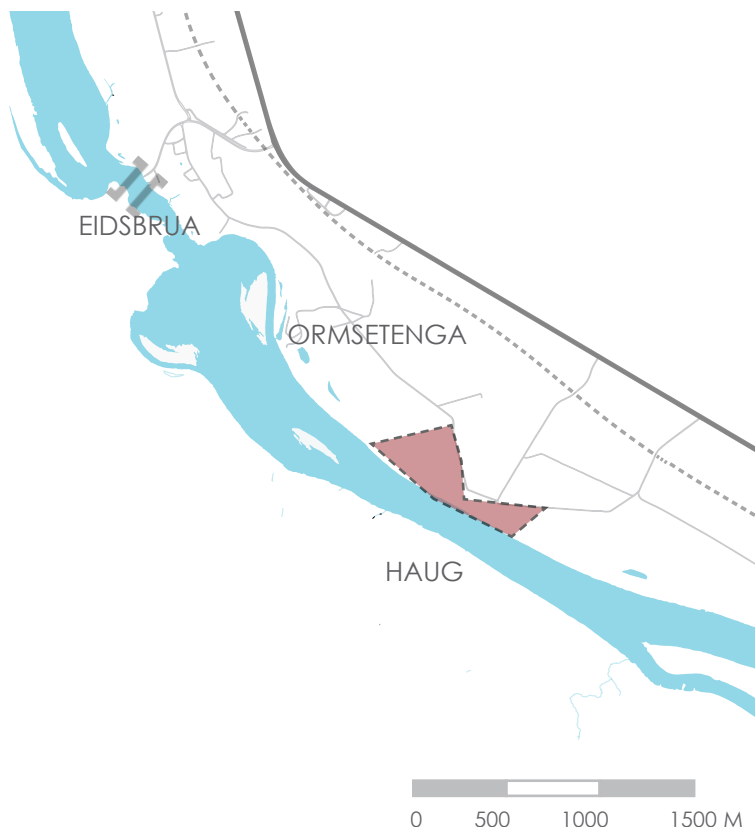
Veien går langs ved elvekanten mot pumpehuset

4. SVENNEBY

Svenneby er en av de største og eldste gårdene i Våler. Ved adkomst fra nord, via Svennebyveien, åpner det seg vakkert opp et jordbrukslandskap som avgrenses av barskog på alle kanter. Jordbruksarealet strekker seg nesen helt ned til elva, så sikten over til vestsiden av Glomma er god fra veien. Veien ligger derimot for lavt og langt unna til å at selve elva er synlig.

Gårdbebyggelse og driftsbyggene, deler området i to omtrentlig midt på, slik at det fremstår som to landskapsrom.

Fine vegetasjonsgrupper knyttet til gårdsbygg på åkerholme, og solitærtre på åkeren, gir variasjon i landskapsrom i stor skala.

Vakker adkomst via Svennebyveien, nord, med gammel stolpeport og vegetasjonsinnramming

LANDSKAPSRUM MED JORDBRUK

SOLITÆRTRE

VEGETASJONGRUPPE

BYGNINGSMILJØ

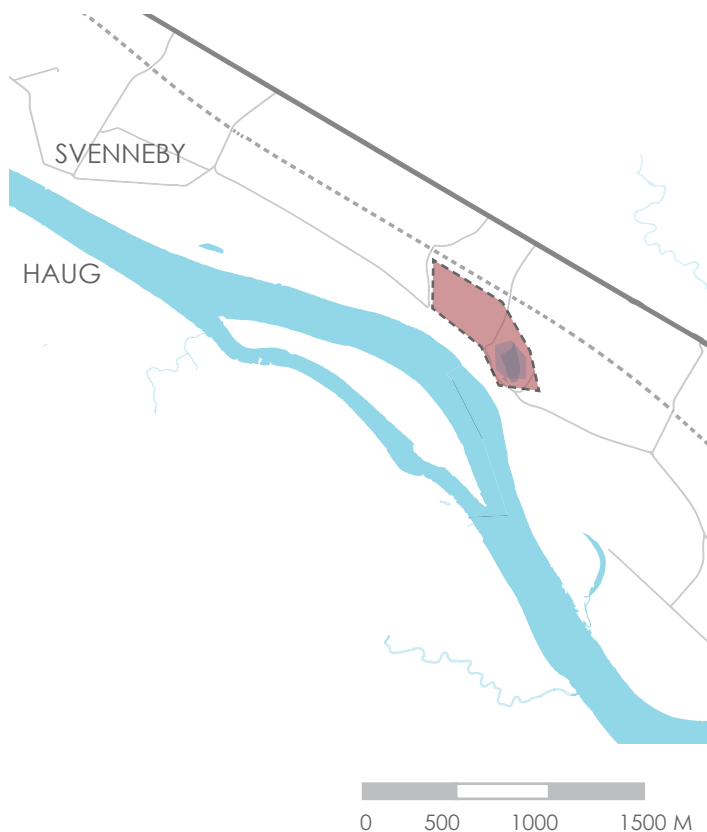
Solitærtre, majestetisk furu ute på åkeren

5. ØYSET

Ved adkomst fra Svenneby, via veien gjennom skogen, åpner landskapet seg opp. Jernbanen avgrensner området i nord, men visuelt avgrenses det ikke der, men strekker seg videre mot skogen overfor riksvei 2. Veien gjennom skogen er noe gjengrodd, men gangbar.

Gården Øyseth består av vakre gårdsbygninger, særligt stabburet med klokketårn er flott og representerer særegen lokal byggeskikk.

Bakenfor gårdbebyggelsen ligger Øysettjernet. Fra veien, videre forbi gården, i retning Anseth, har man noe sikt til vannet.

Overgang fra skog til åpent
åkerlandskap

LANDSKAPSRUM MED
JORDBRUK

TJERN

GAMMEL VEI ELLER
STI

BYGNINGSMILJØ

Flott velholdt stabbur

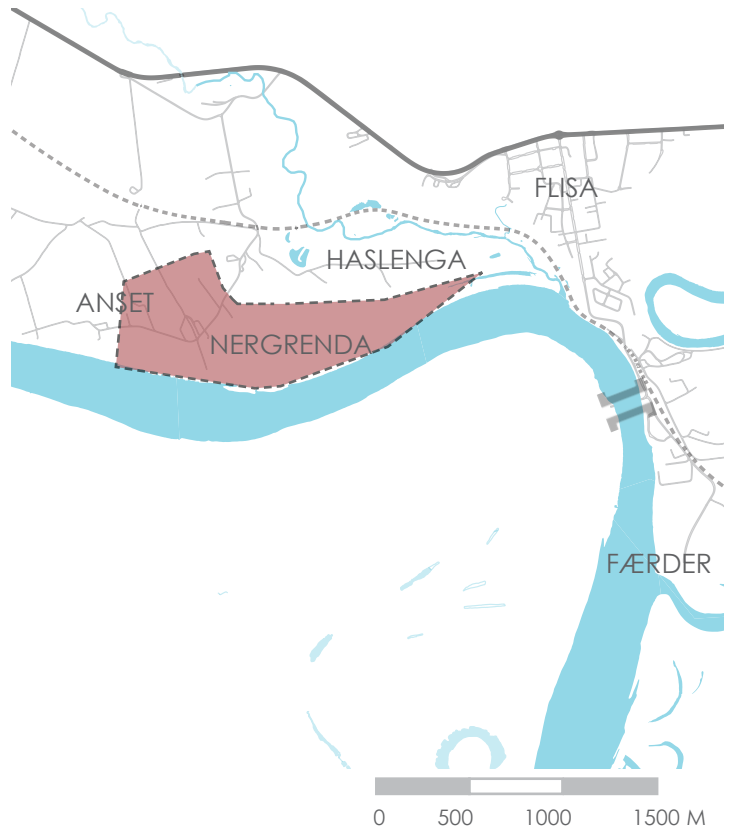
Øysettjernet

6. NERGRENDA

Området omfatter både Nergrenda og Anset. Det er et storskala landskapsrom, med jordbruksarelaer og flere flotte gårder med tilhørende aller og vakre vegetasjonegrupper. Det er ryddet vegetasjon flere steder langs elven. I øst grenser det mot område med status som viktig naturtype.

I Nergrenda ligger en poplær badeplass som holdes i stand av lokalt grendelag, med sandbanker som strekker seg langt ut i elva. Fra stranda går en gammel vei gjennom vegetasjonsbeltet langs med elva. Veien blir stadig mer gjengrodd og er nærmest ufremkommelig da den ender opp med det inngjerde beitet på Hasleenga. Her går kyr på beite.

Vegetasjonsbeltet langs med elva er blandingskog, løvtrær dominerer. Ned mot elvekanten finnes flere fine romdannelser i vegetasjonen.

Kalgården. Vakre gårdsbygninger og tun med tilhørende fin vegetasjon

Ku på beite langs elva på Hasleenga

Fine romdannelser i vegetasjonen ned mot elva

BYGNINGSMILJØ

VEGETASJONGRUPPE

GAMMEL VEI ELLER STI

LANDSKAPSRUM MED JORDBRUK